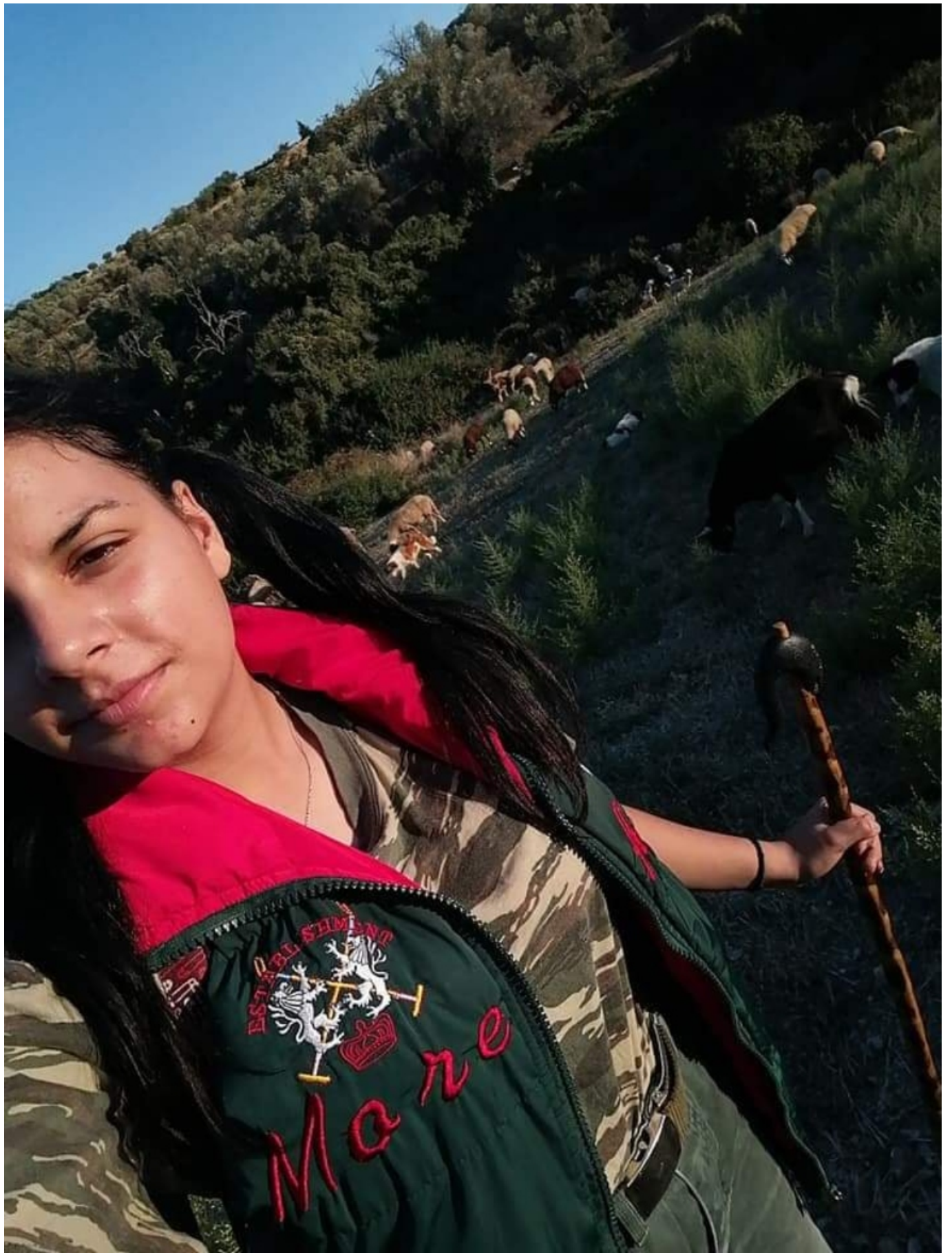

7 Μαρτίου 2022

Μαρία Ρέτσα: Μια 20χρονη που βόσκει 100 γιδοπρόβατα στην Εύβοια

/ [Γενικά Θέματα](#)

Η μέρα της ξεκινάει στο μαντρί από το χάραμα και συνεχίζει με τη βοσκή του κοπαδιού. Η νεαρή κτηνοτρόφος περιγράφει την καθημερινότητά της στο χωριό Γαβαλά

Η 20χρονη κτηνοτρόφος Μαρία Ρέτσα περιγράφει την καθημερινότητά της στο

χωριό Γαβαλάς με τα 100 ζώα.

Πόσο συχνά ακούμε για νεαρές γυναίκες που ασχολούνται με την κτηνοτροφία; Η δουλειά του «τσοπάνη» έχει ταυτιστεί στο μυαλό των περισσότερων ανθρώπων με το αντρικό φύλο καθώς τα στερεότυπα θέλουν τις γυναίκες να αποστρέφονται την βουκολική ζωή ή να εργάζονται στον στάβλο χωρίς να θέλουν να φαίνονται. Στον Γαβαλά όμως, ένα μικρό χωριό 400 περίπου κατοίκων στα 7 χιλιόμετρα από το Αλιβέρι Εύβοιας, η 20χρονη Μαρία Ρέτσα – μια περήφανη κτηνοτρόφος – αποδεικνύει καθημερινά πως σημασία έχει να αγαπάς αυτό που κάνεις, πέρα από τις δυσκολίες που μπορεί να εμπεριέχει ή τις κοινωνικές νόρμες. Μας περιγράφει τους λόγους που επέλεξε να ασχοληθεί με το κοπάδι αντί για οτιδήποτε άλλο, την καθημερινότητα στο μαντρί και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονοι κτηνοτρόφοι.

«Το επάγγελμα του κτηνοτρόφου ακολουθεί κάθε γενιά της οικογένειάς μου. Το κοπάδι δεν ξεπερνάει τα 100 ζώα και όσο περνάει ο καιρός αυξάνεται ο αριθμός τους. Η πρώτη μου ανάμνηση είναι μια που έχω κάθε φορά στο μυαλό μου αλλά και στην καρδιά μου... Η πρώτη ανάμνηση που έχω σχετικά με το στάβλο και το κοπάδι μου έχει να κάνει με τις ιστορίες που μου έλεγε ο πατέρας μου για το πόσα ζώα είχαν παλιά, για το πώς ήταν τότε και πώς είναι τώρα... Μου έρχεται και ο παππούς στο νου μου μέσα από αυτές και είναι λες και τον έχω ζήσει κι εγώ. Όσο ζούσε είχε την ίδια αγάπη και το ίδιο μεράκι που έχω και εγώ για τα γίδια και τα πρόβατα-μάλλον από αυτόν την πήρα- και ξέρω ότι από εκεί ψηλά και με καμαρώνει που ασχολούμαι με το ίδιο επάγγελμα» διηγείται η Μαρία στην ATHENS VOICE, η οποία προτού αποφασίσει να αφοσιωθεί σε αυτό που αγαπά, αποφοίτησε από τον τομέα γεωπονίας του 1ου ΕΠΑΛ Αλιβερίου. Το καθημερινό της πρόγραμμα περιλαμβάνει ξύπνημα από το χάραμα προκειμένου να ετοιμάσει τις τροφές για τα ζώα.

«Ξυπνάω 5:40 με 06:00 το πρωί, μερικές φορές πάω στον στάβλο μονή μου και άλλες φορές έρχεται και πατέρας μου. Φτιάχνω τις τροφές για τα γίδια και τα πρόβατα και μετά ταΐζω τα κουνέλια, τις κότες και τα σκυλιά του κοπαδιού μου. Την εποχή που γεννούν τα ζώα οι διαδικασίες είναι περισσότερες καθώς μερικές γίδες και προβάτες κάνουν από 3 μικρά που δεν μπορούν να τα μεγαλώσουν και έτσι τα παίρνω εγώ και τα μεγαλώνω με το μπουκάλι. Στη συνέχεια βάζω κλαρί από ελιές στις γίδες, τον καρπό τους και νερό και μετά πηγαίνω δίπλα στα πρόβατα, τα ανοίγω να βγουν έξω και τους βάζω καρπό και μια μπάλα σανό. Αργότερα έρχεται ο πατέρας μου, καθαρίζει το μέρος που κοιμούνται ώστε όταν γυρίσουν από τη βοσκή να το βρουν καθαρό. Μέχρι να πάει η ώρα να βγουν τα ζώα έξω για την καθημερινή τους βοσκή πηγαίνω ως το πηγάδι που περνούν, τους αλλάζω το νερό και τους ρίχνω καθαρό. Μαζί μου για τη βόλτα έρχονται και τα 3

από τα πολλά σκυλάκια που έχω. Μετά επιστρέφω στο σπίτι, φτιάχνω τον καφέ μου και το γεύμα που θα πάρω μαζί και φυσικά θα έχω λίγο ψωμί για να ρίχνω στα σκυλιά μου την ώρα της βοσκής για να μένουν εκεί κοντά και να μην φεύγουν μακριά από το κοπάδι.»

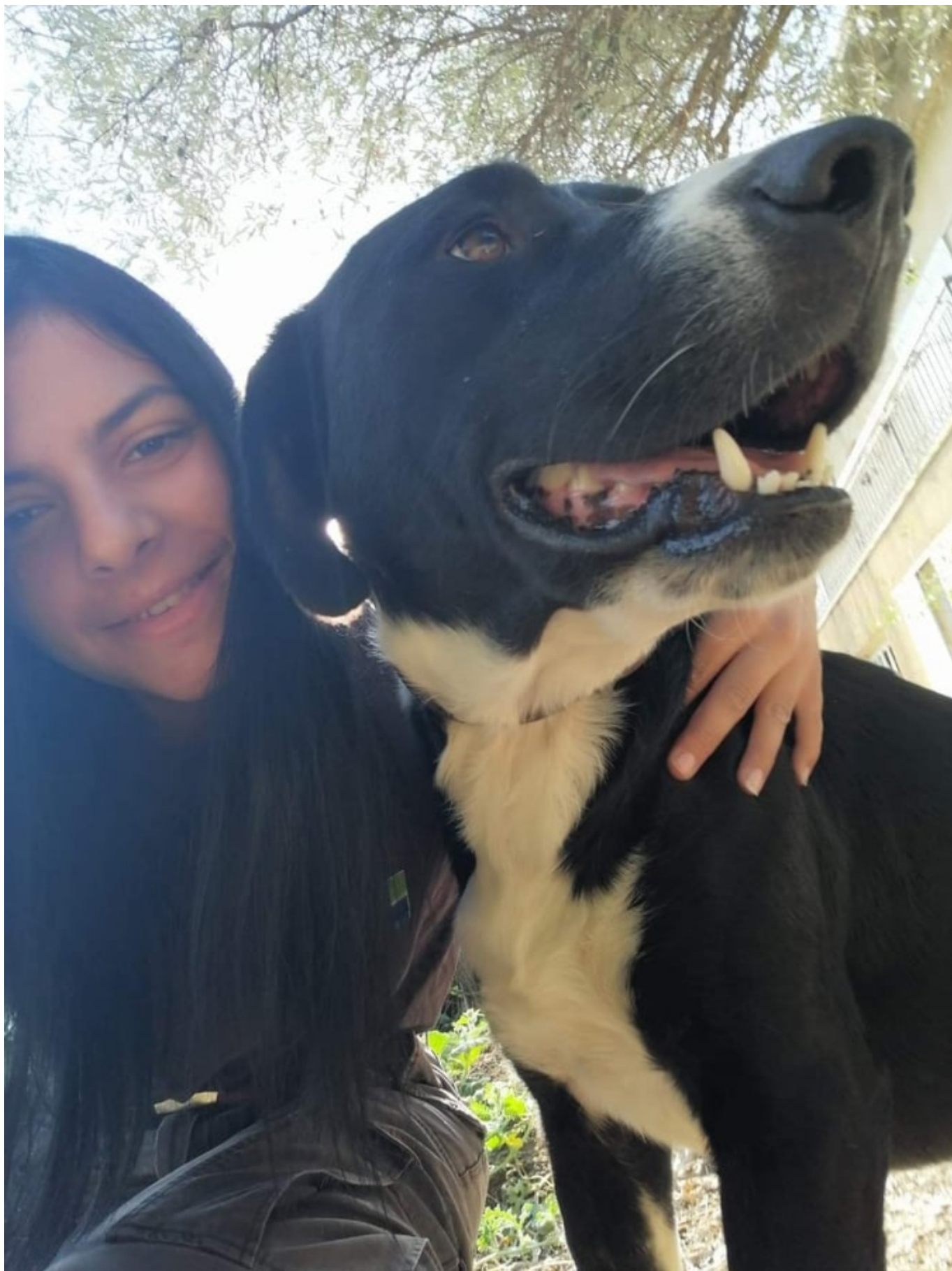

Η νεαρή βοσκός από τον Γαβαλά, αφιερώνει σχεδόν όλη της τη μέρα σε αυτό

καθώς η βοσκή ολοκληρώνεται το απόγευμα. Κατά την επιστροφή στο σπίτι οι αρμοδιότητες συνήθως μοιράζονται με τον πατέρα της: «Κατά τις 11:00 που είναι η ώρα που βγαίνουν έξω για τη βοσκή τους τα ζώα ξεκινάω μπροστά και αυτά ακολουθούν. Για να περάσει η ώρα ως τις 17:00 που διαρκεί, βάζω τραγούδια στο κινητό μου και απλά απολαμβάνω την ησυχία και το ποσό όμορφα βόσκουν τα ζώα μου. Όταν γυρίσουμε στο манτρί η πρώτη μου κίνηση είναι να αφήσω τη τσάντα με το νερό που παίρνω μαζί και να βγάλω τα παπούτσια μου για να βάλω μπότες. Ύστερα ταΐζω τα σκυλιά όσο ο πατέρας μου βάζει τις γίδες μέσα. Κάπως έτσι τελειώνει μια συνηθισμένη μέρα στα ζώα.»

Στον ελεύθερο της χρόνο όπως μας είπε πηγαίνει για χαλαρούς περίπατους στην γειτονιά με τα σκυλάκια, συναντιέται με τη φίλη της στην καφετέρια του χωριού ή επισκέπτονται φιλικά σπίτια. Πέρα από τη στήριξη των φίλων της, έχει δημιουργήσει μια κοινότητα στα social media από λάτρεις της ζωής στα χωριά, που της στέλνουν δεκάδες μηνύματα θαυμασμού και κοινοποιούν τις selfies που αναρτά από τη βοσκή του κοπαδιού καθώς έτσι αποδεικνύεται πως τα μικρά αγροτικά μέρη της Ελλάδας έχουν ακόμα νεανική ζωή. «Η οικογένειά μου, οι γνωστοί και οι παρέες μου χαίρονται που με βλέπουν να κάνω αυτό που αγαπάω, ανάμεσά τους η φίλη μου η Μαριάννα που ξέρω ότι θέλει πάντα να έχω χαρές στη ζωή μου. Οι ανθρώπους που με παρακολουθούν στα social media χαίρονται εξίσου που βλέπουν μια κοπέλα να ασχολείται με ένα επάγγελμα που έχει τόσα καλά αλλά και κακά. Είναι λίγο σπάνιο να βλέπουν κοπέλες μέσα σε γίδια και πρόβατα, μου στέλνουν πάρα πολύ όμορφα μηνύματα που με ενθαρρύνουν να συνεχίσω να κάνω αυτό που λέει η καρδιά μου. Μια φορά μονάχα έτυχε να με κοροϊδέψουν για της φωτογραφίες και τα βίντεο που ανέβαζα στο Facebook αλλά δεν ασχολήθηκα γιατί δεν άξιζε τον κόπο. Δεν με ενόχλησε γιατί υπάρχουν τόσοι άνθρωποι που στηρίζουν ένα νέο κορίτσι μέσα στα ζώα και στη γη. Αυτό που αγαπάω στη κτηνοτροφία είναι ότι φροντίζω όχι ένα ούτε δύο ζώα αλλά πολλά και είμαι περήφανη που μπορώ να προσφέρω τα προϊόντα που παράγω αυτά σε άλλους ανθρώπους και εκείνοι με τη σειρά τους να λένε τα καλύτερα.»

Η δουλειά του κτηνοτρόφου μπορεί να είναι η περήφανη επιλογή της Μαρίας

ωστόσο έχει καθημερινές απαιτήσεις, όπως οι καιρικές συνθήκες, οι ασθένειες των ζώων, η τρέχουσα οικονομική κατάσταση που δεν βοηθά αλλά και το περιβαλλοντικό πρόβλημα που είναι αισθητό έντονα στον πρωτογενή τομέα. «Οι τιμές στις ζωοτροφές είναι στα ύψη με αποτέλεσμα τα ζώα να μειώσουν τη παραγωγή του γάλακτος εάν δεν πάρουν τη ποσότητα της τροφής που τους αναλογούν τότε μειώνετε και σιγά σιγά το γάλα. Μετά ακολουθεί η πρόκληση του καιρού: Ο κτηνοτρόφος δεν γνωρίζει από χιόνια, κρύο, βροχές, αέρα... πρέπει να πάει στο μαντρί του. Από την άλλη το καλοκαίρι που ως συνήθως ξεσπούν πυρκαγιές σε διάφορα μέρη της Ελλάδας και υπάρχει κίνδυνος να χαθεί η μονάδα και τα ζώα από την φωτιά. Άλλη μια δυσκολία είναι οι διαφορές ασθένειες που μπορούν να υπάρξουν σε ένα στάβλο και ίσως βλάψουν την υγεία των ζώων που εκτρέφονται εκεί, μεγάλων και μικρών.»

Θα παρότρυνε μια νεαρή κοπέλα να ασχοληθεί με την κτηνοτροφία; Η Μαρία μας απαντά... «Εννοείται πως θα το έλεγα και σε άλλες κοπέλες εφόσον τους αρέσει να κάνουν το επόμενο βήμα για να μπουν και εκείνες στον πρωτογενή τομέα. Αρκεί όμως το κάνουν με τη καρδιά τους γιατί τα ζώα καταλαβαίνουν εάν τα αγαπάς η όχι... Επίσης θα ήθελα να τους συμβουλεύσω να πάρουν στο κυνήγι τα όνειρα τους και να μην τα παρατούν με τη πρώτη δυσκολία γιατί η ζωή είναι δύσκολη μα έχει και τα καλά της και τα όμορφα της.»

Πηγή: athensvoice.gr